

Lovforslag nr. L 30. Fremsat den 11. oktober 1989 af socialministeren (Aase Olesen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om social bistand

(Indførelse af en fast bruttorevalideringsydelse og ændring af husvildebestemmelsen og forsøgsreglerne).

§ 1

I lov om social bistand, jf. lovekendtgørelse nr. 171 af 25. marts 1987, som senest ændret ved § 8 i lov nr. 389 af 7. juni 1989 foretages følgende ændringer:

1. I § 31 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Socialministeren kan fastsætte regler om betaling for brugen af midlertidige opholdssteder, hvortil hjemløse anvises indkvartering, og hvor det offentlige afholder udgifter. Lejelovgivningens regler finder ikke anvendelse, jf. lejelovens § 2, stk. 1.«.

Stk. 2 og 3 bliver stk. 3 og 4.

2. I § 31, *stk. 2*, som bliver stk. 3 indføjes efter »Betalingen«: »efter stk. 1 og 2«.

3. I § 37, *stk. 2*, sidste punktum, indsættes efter »selv«: »eller der er truffet beslutning om at yde hjælp efter § 43, stk. 1, jf. stk. 6.«.

4. I § 40, *stk. 1, nr. 3*, ændres »§ 42« til: »§ 43«.

5. § 42 ophæves.

6. Efter *kapitel 9* indsættes som nyt kapitel:

»Kapitel 10

Hjælp til uddannelse, erhvervs-mæssig optræning eller omskoling m.v.

§ 43. Der kan ydes hjælp til uddannelse og erhvervs-mæssig optræning eller omskoling i det omfang, der ikke ydes hjælp hertil efter reg-

ler i anden lovgivning, når det må anses for påkrævet af hensyn til en persons mulighed for fremtidig at klare sig selv og sørge for sin familie.

Stk. 2. Der kan udbetales en fast revalideringsydelse, der udgør 10.387 kr. månedlig, når der er iværksat en revalidering i overensstemmelse med en forud fastlagt erhvervsplan. For personer under 23 år udgør den faste revalideringsydelse halvdelen af beløbet i første punktum, medmindre der foreligger særlige forhold. Udover den faste revalideringsydelse kan der ydes hjælp til de særlige udgifter, der følger af uddannelsen eller handicappet.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter regler for, hvornår en erhvervsplan kan berettige til hjælp efter § 43, stk. 2, og for hvornår unge under 23 år kan opnå revalideringsydelse efter stk. 2, 1. pkt.

Stk. 4. Den faste revalideringsydelse efter stk. 2, udbetales til erhvervsplanen er gennemført. Ydes den faste revalideringsydelse til uddannelse, udbetales ydelsen i en periode, der svarer til den normerede uddannelsestid. Den faste revalideringsydelse kan dog højst udbetales for en periode af 5 år. Kommunalbestyrelsen kan forlænge støtteperioden, hvis der foreligger særlige grunde herfor. Socialministeren fastsætter regler herom.

Stk. 5. Ret til den faste revalideringsydelse er betinget af, at erhvervsplanen følges. Udførelse af andet arbejde i en revalideringsperiode, herunder arbejde uden for normal arbejdstid, kan kun ske i kortvarige perioder med beskæftigelse, der kan anses for relevant eller foreneligt med revalideringens gennemførelse. Socialmi-

nisteren fastsætter regler om, i hvilket omfang arbejdsindtægter medfører fradrag i revalideringsydelsen.

Stk. 6. Der kan ydes hjælp til de særlige udgifter, der følger af en uddannelse eller en anden aktivitet, som er nødvendig eller hensigtsmæssig for at kunne tilrettelægge og iværksætte en revalidering i overensstemmelse med en fastlagt erhvervsplan, samt til dækning af udgifter, der følger af et handicap.

Stk. 7. Personer med nedsat erhvervsevne, jf. stk. 1., som under uddannelse, erhvervsmæssig optræning eller omskoling modtager hjælp efter anden lovgivning til dækning af deres levomkostninger, kan få særskilt hjælp til de særlige udgifter, der følger af uddannelsen eller handicappet.

Stk. 8. Ved optræning eller oplæring på det almindelige arbejdsmarked kan hjælpen ydes som løn eller løntilskud, der fastsættes uanset stk. 2, 1. og 2. pkt. Herudover kan der ydes hjælp til nødvendige uddannelsesudgifter og handicapbetingede udgifter.

Stk. 9. Der kan ydes særskilt hjælp til anskaffelse af værktøj og arbejdsredskaber, hvis det er af afgørende betydning for en person med nedsat erhvervsevne, og hjælpen skønnes rimelig i forhold til den pågældendes økonomiske situation. Der kan endvidere ydes hjælp til kortvarige kurser, der er nødvendige for at opnå eller fastholde et bestemt arbejde.

Stk. 10. Under samme betingelser som i stk. 9, 1. pkt., kan der ydes hjælp til iværksættelse af selvstændig virksomhed, herunder anskaffelse af et motorkøretøj, der indgår som sædvanligt led i den pågældende virksomhed.

Stk. 11. Hjælp efter stk. 9, 1. pkt. og stk. 10, kan ydes som lån, når det findes rimeligt under hensyn til den pågældendes fremtidige erhvervsmuligheder. Socialministeren fastsætter nærmere regler herom.

§ 44. Afgørelse om hjælp efter § 43, stk. 10, træffes af revaliderings- og pensionsnævnet efter indstilling fra kommunalbestyrelsen. Afgørelse om henstand med tilbagebetaling eller eftergivelse af lån ydet efter § 43, stk. 9, 1. pkt. og stk. 10, træffes af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Inddrivelse af forfaldne, ikke betalte afdrag på lån ydet efter § 43, stk. 9, 1. pkt. og §

43, stk. 10, sker efter de regler, der er nævnt i § 7, stk. 2.

Stk. 3. Den faste revalideringsydelse, der er nævnt i § 43, stk. 2, reguleres en gang årligt med en procent, der fastsættes på finansloven for det pågældende år. Socialministeren bekendtgør størrelsen af det regulerede beløb.

§ 45. Kommunalbestyrelsen skal påse, at modtagerne af den faste revalideringsydelse overholder den fastlagte erhvervsplan, og mindst hvert halve år indhente oplysning om revalideringens forløb.«.

7. I § 138 b indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»Stk. 3. Socialministeren kan efter indstilling fra kommunalbestyrelsen eller amtsrådet for en forsøgsperiode godkende ordninger, der fraviger reglerne om udgiftsfordelingen, også når det drejer sig om foranstaltninger uden for afsnit VI og VII.«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. oktober 1990, § 1, nr. 7 dog dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 3

Stk. 1. Personer, der ved lovens ikrafttræden modtager hjælp efter bistandslovens § 42, overgår til den faste revalideringsydelse, såfremt revalideringen er iværksat efter en forudlagt erhvervsplan. Den i § 1, nr. 6, fastsatte varighedsbegrænsning på 5 år, løber i disse tilfælde fra revalideringens iværksættelse.

Stk. 2. For personer, hvor overgang til den faste revalideringsydelse bevirker en nedgang i hjælpen, er grænsebeløbet for supplerende kontanthjælp efter bistandslovens § 37 den hidtil udmålte hjælp efter § 42. Den i § 1, nr. 6, nævnte varighedsbegrænsning gælder også i disse tilfælde og løber også fra revalideringens iværksættelse.

Stk. 3. Ydes hjælpen efter bistandslovens § 42 på grundlag af en beslutning om revalidering, udmåles hjælpen efter de hidtidige regler, indtil en erhvervsplan kan iværksættes, dog længst indtil den 1. januar 1991.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Inden for Socialministeriets lovområder er den erhvervsrettede revalidering af central betydning, fordi det er en af vejene til at gøre folk selvhjulpne og forhindre, at de bliver i det sociale system. Efter arbejdsskadeforsikringsloven har den arbejdsskadede ret til sygebehandling og genoptræning, herunder revalidering. Der er dog her hovedsagelig tale om helbredsmæssig revalidering, idet den skal tjene til at gøre det muligt at fastsætte en erhvervsevnetabsprocent. Efter dagpengeloven skal social- og sundhedsforvaltningen tage stilling til, om der er behov for sygebehandling eller revalidering, og i så fald sørge for, at behandling eller revalidering går i gang. Efter pensionsloven er det en betingelse for at få førtidspension, at erhvervsevnen er varigt nedsat, og at det ikke er muligt at iværksætte foranstaltninger, der mere varigt kan forbedre erhvervsevnen.

Revalidering skal i alle situationer iværksættes efter bistanndslovens § 42, hvorefter der, når det anses for påkrævet af hensyn til en persons mulighed for at forsørge sig selv og sin familie kan ydes hjælp til uddannelse, erhvervmæssig optræning m.v. Den økonomiske hjælp under en revalidering ydes efter principperne i bistanndslovens kontanthjælpsafsnit, det vil blandt andet sige, at reglerne om fradrag for indtægter også gælder.

I forbindelse med reformovervejelserne på såvel arbejdsskade- som dagpengeområdet har spørgsmålet om revalideringsmulighederne indtaget en central plads. Også på pensionsområdet er det fundet helt afgørende at forstærke revalideringsindsatsen, især over for yngre grupper, med henblik på at mindske tilgangen til førtidspensionssystemet. For at støtte bestræbelserne for at bremse udgiftsstigninger på disse områder er det nødvendigt at fremme den aktive indsats, der bl.a. ligger i at yde revalidering.

I betænkningen om en ny dagpengeordning (Socialministeriet juni 1989) peges der imidlertid på en række barrierer i samspillet mellem sygedagpenge og den nuværende revalideringsydelse efter bistanndsloven.

Barriererne for modtagere af sygedagpenge vedrører både de begrænsede muligheder for tidligt at iværksætte hensigtsmæssige aktiverende tiltag og det manglende økonomiske incitament til at gå i gang med en revalidering.

Mulighederne for at starte en revalideringsmæssig indsats så tidligt som muligt i forløbet hæmmes af, at der under dagpengeforløbet er begrænsede muligheder for sideløbende at iværksætte og betale erhvervsforberedende tiltag, med mindre man overgår til revalidering. Ved overgang til revalidering er der bedre muligheder for kommunen til at igangsætte og betale nødvendige aktiverende uddannelses- og erhvervsrettede tiltag, men til gengæld overgår dagpenge-modtageren til revalideringshjælp, som ofte er på et lavere niveau.

Det økonomiske incitament begrænses ved, at revalideringshjælpen – i modsætning til dagpenge – ydes ud fra en samlet vurdering af familiens økonomi, altså som en behovbestemt forsørgelsesydelse, hvor også økonomiske forhold indgår og derfor i visse tilfælde på et betydeligt lavere niveau end dagpengeydelsen.

Det er et problem for alle, som får behov for hjælp til revalidering, at en ægtefælleindtægt skal fradrages fuldt ud, og at det kun er i begrænset omfang og til begrænset formål, man kan bevare en eventuel formue. Hertil kommer, at revalideringsydelsen ofte for en dels vedkommende er tilbagebetalingspligtig, f.eks. hvis der ydes hjælp til terminsydelser eller hvis halvdelen af hjælpen ydes som lån, som det er tilfældet ved visse videregående uddannelser.

En forstærket revalideringsindsats vil utvivlsomt kunne opnås ved at nedbryde nogle af de eksisterende barrierer. Dette kan gøres ved en fast ydelse på et niveau, der svarer til dagpengemaximum.

En stor del af de personer, der i dag modtager hjælp efter bistanndslovens § 42, kommer fra kontanthjælp og ikke fra dagpengesystemet. Niveaue for en fast indkomstaafhængig bruttoydelse bør derfor i visse tilfælde taget udgangspunkt i et kontanthjælpsniveau, specielt når der er tale om unge uden tidligere erhvervsindtægt.

Den økonomiske incitament til at gå i gang med en revalidering, vil alligevel blive forstærket i forhold til de gældende regler, idet der nu bliver tale om en indkomstuafhængig ydelse, og hjælpen ydes som tilskud uden tilbagebetalingspligt.

Den faste revalideringsydelse skal være skattepligtig og principielt indtægtsuafhængig, og der skal ligesom efter de gældende regler herudover kunne gives skattefrit tilskud til de særlige udgifter, der er en følge af uddannelsen eller handicapet.

Er der behov for yderligere hjælp til familiens forsørgelse, må den ydes efter andre bestemmelser i bistandsloven.

Indførelse af en bruttoydelse forudsætter følgeændringer i skattelovgivningen.

Udbetaling af en revalideringsydelse af denne karakter forudsætter, at der er tale om situationer, hvor der er et reelt behov for erhvervmæssig revalidering. Retten til en revalideringsydelse er derfor betinget af, at der er lagt en realistisk erhvervsplan, d.v.s. en plan, som den pågældende med rimelighed skønnes at kunne gennemføre, og som skønnes at kunne føre til en placering på arbejdsmarkedet i en beskæftigelse den pågældende vil kunne bestride på stort set normale vilkår. For at sikre, at der er tilstrækkeligt grundlag for at give den fordelagtige faste revalideringsydelse, er det hensigten, at socialministeren skal kunne fastsætte bindende regler for, hvornår en fastsat erhvervsplan opfylder sit formål, nemlig at bringe personer med nedsat erhvervssevne ind i eller tilbage til arbejdsmarkedet, og derved berettiger til udbetaling af denne hjælp. Revalideringsydelsen vil først kunne udbetales fra det tidspunkt, hvor den erhvervmæssige revalidering er iværksat. Det forudsættes, at den pågældende indtil iværksættelsen, kan fortsætte på sit hidtidige forsørgelsesgrundlag, eksempelvis sygedagpenge eller kontanthjælp, jf. bemærkningerne til § 43, stk. 2 og 6.

Den faste revalideringsydelse er på samme måde som hjælp efter de gældende regler subsidiær i forhold til støtte til uddannelse m.v. efter anden lovgivning. Dette indebærer, at hvis en person med nedsat erhvervssevne kan blive hjulpet ind i eller tilbage til arbejdsmarkedet ved at benytte Arbejdsministeriets eller Undervisningsministeriets støtteordninger, kan der ikke udbetales en fast revalideringsydelse. Der kan imidlertid i disse situationer være behov for, at der kan ydes støtte til særlige uddannelses- og handicapbetingede udgifter, som er nødvendige for at gennemføre eller afslutte et uddannelsesforløb. På baggrund af et forslag i rapport fra arbejdsgruppen til opfølgning af den socialpolitiske redegørelse (Socialministeriet juni 1988) foreslås det derfor, at uddannelsessøgende med en nedsat erhvervssevne, men som

har ret til støtte efter de almindelige støtteordninger til dækning af leveomkostninger, herudover kan få hjælp til særlige udgifter, der følger af uddannelsen eller handicapet.

Efter de gældende regler er maksimum for hjælp til revalidering 10/9 af dagpengeløftet med fradrag af skat (efter en gennemsnitlig skatteberegning) eller 90 pct. af det hidtidige levestandardniveau, hvis dette har været højere.

Efter lovforslaget vil revalideringsydelsen for alle over 23 år svare til 9/9 af et bruttodagpengeløft som A-indkomst og altså med individuelle skattefradrag. Det vil sige, at ændringen i nogle tilfælde kan betyde en nedgang i hjælpen. I de tilfælde, hvor de udmålte behov ikke når op til grænsebeløbet, vil der blive tale om en forbedring.

Hvis der er behov for støttende foranstaltninger eller lignende før en egentlig erhvervsplan kan tilrettelægges, kan der alene ydes hjælp til de udgifter, der skyldes foranstaltningen og til eventuelle handicapbetingede udgifter. Udgifter til forsørgelse må dækkes efter andre regler som f.eks. kontanthjælp eller sygedagpenge m.m.

Udbetaling af en fast revalideringsydelse indebærer, at den nuværende adgang til at få stipendier fra Statens Uddannelsesstøtte bortfalder. Den gældende ordning har i praksis medført en række administrative problemer, herunder gensidige underrettningsordninger, både for revaliderende, kommuner og Statens Uddannelsesstøtte.

I de tilfælde, hvor der ikke udbetales en fast revalideringsydelse, fordi den pågældende kan klare sig med hjælp fra andre støtteordninger, vil f.eks. stipendier og lån fra Statens Uddannelsesstøtte kunne suppleres med hjælp alene til dækning af særlige uddannelsesudgifter og handicapbetingede udgifter.

Som en konsekvens af forslaget om en fast skattepligtig revalideringsydelse foreslås den gældende bemyndigelse for socialministeren til at fastsætte regler om, hvornår hjælpen til den uddannelsessøgende og dennes familie ydes som lån, ophævet. Reglerne herom omfatter kun en begrænset gruppe revaliderende på mellemlange og lange videregående uddannelser, og har i praksis givet en række administrative problemer for kommunerne både med hensyn til uddannelsesafgrænsninger og fastlæggelse af tilbagebetalingen.

Da den foreslåede revalideringsydelse er en fast generel ydelse, hvor der ikke ydes særskilt hjælp til terminsydelse, bortfalder også den nuværende tilbagebetaling efter bistandslovens § 25, nr. 2, af hjælp til terminsudgifter.

Ud over forslaget om den faste revalideringsydelse foreslås det at udbygge husvildebestemmelsen i § 31

med henblik på indførelse af mulighed for at fastsætte betaling for enlige personers og flygtninges ophold i midlertidig indkvartering.

Endelig foreslås det at udvide forsøgsområdet i § 138 b, således at der i bilstandsloven indsættes en bestemmelse om, at socialministeren efter indstilling fra kommunalbestyrelsen eller amtsrådet for en forsøgsperiode kan godkende ordninger, der fraviger bilstandslovens regler om udgiftsfordelingen, også når det drejer sig om foranstaltninger uden for lovens afsnit VI og VII.

Administrative konsekvenser

Lovforslaget vil næppe medføre væsentlige administrative konsekvenser for de kommunale social- og sundhedsforvaltninger bortset fra de opgaver, der følger af, at der skal foretages A-skatetræk af revalideringsydelsen, og af den foreslåede regel om, at der i visse tilfælde alene kan ydes supplerende hjælp til særlige uddannelsesudgifter og handicapbetingede udgifter. Til gengæld indebærer forslaget store administrative lettelser for kommunerne, dels fordi der nu bliver tale om en fast indkomstuafhængig ydelse (bortset fra visse arbejdsindtægter), dels fordi beregnings- og kontrolopgaver i forbindelse med tilbagebetaling af hjælp til terminsydelse og lån bortfalder. Herudover vil både kommuner og Statens Uddannelsesstøtte få store administrative lettelser, når det hidtidige samspil mellem SU-stipendium og revalideringshjælpen bortfalder.

Økonomiske konsekvenser

Ved lovforslagets gennemførelse vil en skattefri revalideringshjælp udmålt efter behovskriterier blive erstattet af en skattepligtig fast revalideringsydelse. De økonomiske konsekvenser er derfor både opgjort brutto og netto, således at skatteprovenuet af revalideringsydelsen er modregnet i merudgifterne. Der er ved beregningerne taget udgangspunkt i det gennemsnitlige pl-niveau for 1989.

Af de almindelige bemærkninger til lovforslaget fremgår, at det er tanken, at især unge, der netop har forladt skolesystemet, så langt det overhovedet er muligt, skal klare sig med de normale støtteordninger i det almindelige uddannelsessystem. På denne baggrund antages, at kun halvdelen af de unge, der i dag modtager hjælp efter § 42, stk. 1, vil være berettiget til den nye revalideringsydelse. De øvrige vil alene være berettiget til hjælp fra Statens Uddannelsesstøtte med eventuelle tillæg til de særlige udgifter, som følger af uddannelsen eller handicappet. Af de, der er berettiget til revalideringsydelsen, antages halvdelen at være berettiget til normal revalideringsydelse og

halvdelen at være berettiget til halv revalideringsydelse, jf. stk. 2, 2. punktum.

Kravet om, at der skal foreligge en revalideringsplan, for at revalideringsydelsen kan udbetales, betyder, at nogle af de, der i dag modtager hjælp efter § 42, ikke vil kunne få revalideringsydelse. På den anden side vil den nye ydelse være et incitament til, at klienter, der i dag af økonomiske grunde afstår fra revalidering, vil gå ind i et forløb. Der er derfor regnet med en udskiftning på 10 pct. af klientellet over 23 år, og at de nytilkomne i gennemsnit tidligere kun har fået halvdelen af den kontanthjælp, som de tidligere § 42 hjælp-modtagere har fået.

Den faste revalideringsydelse vil betyde, at et mere usikkert forsørgelsesgrundlag ikke fortsat vil være en barriere for visse sygedagpengemodtagere mod at søge over i et revalideringsforløb. Uafhængigt af en eventuel nedsættelse af varighedsbegrænsningen antages derfor, at 1000 sygedagpengemodtagere på årsbasis vil overgå til revalidering.

Den nye revalideringsydelse antages umiddelbart at medføre en offentlig udgift på 3.039 mill. kr. Der forventes besparelser til hjælp i henhold til § 42 på 1.425 mill. kr., på Statens Uddannelsesstøtte på 237 mill. kr., på boligsikring på 50 mill. kr. og på sygedagpenge på 107 mill. kr. I alt vil der således være tale om offentlige nettomerudgifter på 1.220 mill. kr., fordelt med 458 mill. kr. til kommunerne og 762 mill. kr. til staten. Stigningen i skatteprovenu som følge af omlægningen vil blive på 1.096 mill. kr., fordelt med 635 mill. kr. til kommunerne og 461 mill. kr. til staten. Det samlede nettoresultat for den offentlige sektor bliver en merudgift på 124 mill. kr., bestående af en kommunal besparelse på 177 mill. kr. og en statslig merudgift på 301 mill. kr.

De unge, der efter den gamle lov kunne få § 42-hjælp, men efter den nye § 43 kun kan få supplerende hjælp efter stk. 7, vil kunne optage lån gennem Statens Uddannelsesstøtte. Udnyttes disse muligheder fuldt ud, vil det betyde en øget låntagning på 57 mill. kr. årligt.

Forslaget medfører endvidere, at tilbagebetalinger af støtte i henhold til § 42, der er givet som lån, efterhånden vil bortfalde. Disse tilbagebetalinger udgør i dag ca. 19 mill. kr. årligt.

Loven træder i kraft 1. oktober 1990. Som følge af overgangsbestemmelserne antages revalideringsydelsen dette år at medføre en offentlig udgift på 793,5 mill. kr. Der forventes besparelser til hjælp i henhold til § 42 på 376 mill. kr., på Statens Uddannelsesstøtte på 59 mill. kr., på boligsikring på 12,5 mill. kr. og på sygedagpenge på 27 mill. kr. I alt vil der således i overgangsåret være tale om offentlige nettomerudgifter på 319 mill. kr., fordelt med 122 mill. kr.

til kommunerne og 197 mill. kr. til staten. Stigningen i skatteprovenu som følge af omlægningen vil i 1990 blive på 220 mill. kr., fordelt med 131 mill. kr. til kommunerne og 89 mill. kr. til staten. Det samlede nettoresultat for den offentlige sektor bliver en merudgift på 99 mill. kr., bestående af en kommunal besparelse på 9 mill. kr. og en statslig merudgift på 108 mill. kr. At det offentliges udgifter bliver relativt store i overgangsåret, skyldes dels, at skattefradraget får relativ stor betydning i de tre måneder bruttorevalideringsydelsen bliver udbetalt i 1990 og dels at alle unge under 23 år, der inden lovens ikrafttræden får § 42 hjælp, efter lovens ikrafttræden mindst vil være berettiget til halv revalideringsydelse med supplerende hjælp op til hidtidige § 42-niveau. Overgangsreglerne vil i øvrigt bevirke en yderligere merudgift i 1991 på 34 mill. kr., i 1992 på 13 mill. kr. i 1993 på 5 mill. kr., i 1994 på 2 mill. kr. og i 1995 på 1 mill. kr.

Merudgifterne ved indførelse af revalideringsydelsen skal ses i sammenhæng med de besparelser, der opnås ved at nedsætte varighedsgrænsen for at modtage sygedagpenge fra to til et år. På længere sigt forventes de to forslag samlet at give offentlige besparelser som følge af, at flere fastholdes i arbejdsstyrken i stedet for at modtage overførselsindkomster. Det er vanskeligt at kvantificere de langsigtede virkninger.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1

Til nr. 1 og 2

Forslaget giver mulighed for, at der kan fastsættes betaling, når enlige indkvarteres midlertidigt, selv om de ikke er omfattet af stk. 1, og for at der kan fastsættes betaling for flygtninges ophold i midlertidig indkvartering, når udgifterne afholdes af det offentlige. Det foreslås, at lejelovgivningens regler ikke skal finde anvendelse i disse tilfælde.

Herved kan det undgås, at midlertidigt indkvarterede personer i visse tilfælde får en utilsigtet økonomisk fordel. Bestemelsen får navnlig betydning i tilfælde, hvor den indkvarterede modtager en kontanthjælpsydelse, der skal dække såvel udgifter til underhold som til bolig, dvs. den foreslåede bruttorevalideringsydelse samt unge-ydelsen efter § 37, stk. 2, 2. pkt.

De to øvrige ændringer er konsekvensændringer.

Til nr. 3

Tilføjjelsen er nødvendig for at sikre at modtagere af kontanthjælp ikke får nedsat hjælpen efter 9 måneder, når der er truffet beslutning om at yde hjælp til dækning af nødvendige uddannelsesudgifter inden

der tilrettelægges en erhvervsplan, så en egentlig erhvervsrettet revalidering kan iværksættes.

Til nr. 4

Der er kun tale om en konsekvensændring, fordi § 42 ophæves, og hjælp til uddannelse m.v. ydes efter en ny § 43.

Til nr. 5

§ 42 ophæves, da det er mest hensigtsmæssigt at flytte revalideringsbestemmelsen til et særligt kapitel.

Til nr. 6

§ 43, stk. 1

Kriterierne for at få hjælp er de samme som efter den hidtidige bestemmelse i § 42, d.v.s. der skal være tale om personer med nedsat erhvervssevne. Hjælpen er fortsat subsidiær i forhold til hjælp efter anden lovgivning, forstået på den måde, at der kun kan ydes hjælp efter § 43, når andre støtteordninger ikke kan anvendes eller ikke er tilstrækkelige til at bringe den pågældende ind på eller tilbage til det almindelige arbejdsmarked.

§ 43, stk. 2.

Den foreslåede faste revalideringsydelse på dagpenge-niveau kan som nævnt under de almindelige bemærkninger kun ydes, når der er lagt en realistisk erhvervsplan. Ydelsen udbetales fra revalideringens iværksættelse. Det forudsættes, at den pågældende indtil iværksættelsen kan fortsætte på sit hidtidige forsørgelsesgrundlag, eksempelvis sygedagpenge eller kontanthjælp. Dette er i harmoni med dagpengeforslagets § 21, nr. 1, hvorefter sygedagpenge kan udbetales ud over 52 uger, når det må betragtes som overvejende sandsynligt, at revalidering vil blive iværksat. Revalideringsydelsen er A-skattepligtig og indkomstuafhængig (jf. dog stk. 5 om arbejdsindtægt), herunder uafhængig af ægtefælles indkomstforhold.

Til unge under 23 år foreslås i 2. punktum en særlig ydelse, som er harmoniseret med uddannelsesydelse efter anden lovgivning, dog således, at der kan dispenseres herfra i særlige tilfælde. Ydelsen foreslås fastsat til et beløb, der svarer til det halve af den foreslåede faste revalideringsydelse efter 1. punktum, således at incitamentet til at påbegynde en revalidering bevares.

Kommunerne bør dog i særlige tilfælde kunne dispensere herfra, f.eks. hvis der er tale om personer, som gennem forudgående tilknytning til arbejdsmarkedet har indrettet sig på et levestandard på minimum det højeste dagpengebeløb eller personer med store

forsørgerudgifter. Socialministeren fastsætter nærmere regler herom, jf. bemærkningerne til stk. 3.

Ydelsen skal ikke tilbagebetales, jf. almindelige bemærkninger. Hvis der er behov for hjælp til familien, ydes denne som hidtil efter de almindelige regler om kontanthjælp efter kapitel 9. Der vil også kunne ydes supplerende kontanthjælp til revalideringsydelsen, hvis en beregning efter § 37 giver grundlag for det. Ved hjælpens beregning fratrækkes revalideringsydelsen efter skattefræk. Som efter de gældende regler i § 42, stk. 2, kan der ydes skattefri hjælp til uddannelsesudgifter og handicapbetingede udgifter, jf. 3. pkt. i stk. 2.

§ 43, stk. 3.

Der foreslås en bemyndigelsesregel, så socialministeren dels kan fastsætte bindende regler for, hvornår betingelserne for at få den faste revalideringsydelse er opfyldt, jf. de almindelige bemærkninger, dels for hvornår personer, der er omfattet af stk. 2, 2. punktum, undtagelsesvis kan få udbetalt den faste revalideringsydelse efter stk. 2, 1. punktum, jf. bemærkningerne til stk. 2.

Til stk. 4.

Det forudsættes, at erhvervsplanen gennemføres på så kort tid som muligt. Drejer det sig om uddannelser, hvor der er en normeret uddannelsestid, vil denne danne udgangspunkt. Støtte til længerevarende videregående uddannelser bør kun ydes, såfremt revalideringens interesser og evner i udpræget grad peger imod en sådan uddannelse, og omstændighederne i øvrigt taler herfor.

Der foreslås en varighedsbegrænsning på 5 år for ydelsen. Da sygdom eller sociale forhold kan påvirke revalideringsforløbet, er det nødvendigt, at have en dispensationsadgang. Regler herom vil blive fastsat af socialministeren, herunder regler om i hvilket omfang der kan dispenseres for personer, der har påbegyndt en revalidering før lovens ikrafttræden, og som overgår til den faste revalideringsydelse, jf. bemærkningerne til § 3.

§ 43, stk. 5.

Revalidering skal gennemføres på så kort tid som muligt og med størst muligt udbytte. Sideløbende arbejde samtidig med den faste revalideringsydelse er derfor som regel ikke foreneligt med revalideringen. Da det ikke kan udelukkes, at en vis praktisk erfaring, f.eks. i form af sommerferiejob eller andre kortvarige perioder med praktisk arbejde, kan have en gavnlig indflydelse på revalideringsforløbet, er der åbnet mulighed for kortvarige perioder med beskæftigelse.

Socialministeren fastsætter regler for, i hvilket omfang arbejdsindtægter skal fradrages i den faste revalideringsydelse.

§ 43, stk. 6.

Uddannelsesudgifter og handicapbetingede udgifter kan afholdes i forbindelse med den egentlige revalidering, hvor forsørgelse består i den faste revalideringsydelse efter stk. 2, 1. og 2. pkt, men bør også kunne afholdes i den forberedende fase, hvor et tidligere forsørgelsesgrundlag bevares. Der tænkes her navnlig på kontanthjælp og sygedagpenge. Efter dagpengeforslaget § 5, stk. 2, kan socialministeren fastsætte nærmere regler for adgangen til dagpenge ved deltagelse i erhvervsmæssig uddannelse af begrænset omfang.

Bestemmelsen indebærer endvidere, at flygtninge kan få dækket transportudgifter i forbindelse med deres deltagelse i danskundervisning.

§ 43, stk. 7.

Som nævnt under de almindelige bemærkninger foreslås det, at der indføres en adgang til at personer der er i gang med en uddannelse, og som har ret til støtte efter de almindelige støtteordninger, kan få hjælp alene til dækning af særlige uddannelses- og handicapbetingede udgifter, hvis de har nedsat erhvervsevne, jf. stk. 1.

§ 43, stk. 8.

Bestemmelsen svarer til den hidtidige § 42, stk. 3 og er uændret.

Efter aftale mellem regeringen og Kommunernes Landsforening undersøges mulighederne for, at beskæftigelse med løn og løntilskud efter denne bestemmelse kan betragtes som arbejde i relation til betingelserne for at blive arbejdsløshedsforsikret. Der nedsættes under Arbejdsministeriet en arbejdsgruppe med deltagelse af Socialministeriet og Kommunernes Landsforening, der skal arbejde videre med disse spørgsmål.

§ 43, stk. 9.

Bestemmelsens første pkt. er omformuleret, men svarer indholdsmæssigt til den hidtidige § 42, stk. 7. Hensigten med omformuleringen er at fremhæve, at selv om modtagerens økonomiske forhold kan have en vis betydning, så skal den økonomiske situation altid ses og vurderes i relation til hjælpen i det konkrete tilfælde, specielt da der ofte kan være tale om større og kostbare arbejdsredskaber, hvor det er mest hensigtsmæssigt at yde hjælpen som udlån. Tilføjjelsen i stk. 9, sidste pkt. om hjælp til kortvarige kurser

for at opnå eller fastholde et bestemt arbejde, har hidtil fremgået af pkt. 78, 3. afsnit, i vejledningen om § 42, men optages hermed i selve lovteksten.

§ 43, stk. 10.

Svarer indholdsmæssigt til den hidtidige § 42, stk. 8.

§ 43, stk. 11.

Den hidtidige praksis på området viser, at det er hensigtsmæssigt, hvis der gives regler for, hvornår hjælpen skal ydes som lån, udlån, eller tilskud.

§ 44, stk. 1.

Svarer til den hidtidige § 42, stk. 9.

§ 44, stk. 2.

Svarer til den hidtidige § 42, stk. 10.

§ 44, stk. 3.

Bestemmelsen er udelukkende en reguleringsbestemmelse, og svarer til den tilsvarende reguleringsbestemmelse i § 37, stk. 8.

§ 45 For at sikre, at revalideringsplanen gennemføres på så kort tid som muligt foreslås indføjet en bestemmelse i selve loven om opfølgning af erhvervsplanen.

Til nr. 7

Forslaget sigter på at udvide forsøgsområdet, således at der også kan godkendes forslag, hvor forsøgs-elementet alene går på en fravigelse af bistandslovens finansieringsregler.

Baggrunden for forslaget er primært, at Socialministeriet af Amtsrådsforeningen er blevet opfordret til ved forsøg at afprøve en finansieringsomlægning, som vil muliggøre en fælles finansiering mellem amtskommuner og kommuner af den målrettede indsats over for børn og unge.

Forslaget om amtskommunal medfinansiering af udgifter til forebyggende initiativer er fremsat i Amtsrådsforeningens rapport »Børn og unge - tidlig indsats, planlægning og samarbejde«.

Efter bistandslovens § 46, b og c, kan kommunerne yde hjælp til afholdelse af udgifter, der står i direkte sammenhæng med henstilling eller pålæg vedrørende børn og unge, ligesom kommunerne under forbigående vanskeligheder kan yde hjælp til foranstalt-

ninger, der bevirker, at børn og unges anbringelse uden for hjemmet kan undgås. Kommunernes udgifter hertil refunderes af staten med 50 pct.

Både kommuner og amter har en faglig og økonomisk interesse i, at indsatsen er fleksibel og har sammenhæng med ressourcerne på anbringelsesområdet, hvor finansieringen er delt mellem kommuner og amtskommuner.

Formålet med forslaget er at søge finansieringssystemet indrettet således, at det i sig selv understøtter den størst mulige forebyggende indsats.

Ansøgning om godkendelse af forsøg som det nævnte indgives af amtsrådet efter, at der lokalt er opnået enighed med kommunalbestyrelserne i de implicerede kommuner om afprøvningen af en ændret finansiering.

Forsøgene er økonomisk neutrale. Ved projektgodkendelsen fastsættes regler om en refusionsmæssig udligning mellem de finansieringspartnere, som berøres af de godkendte forsøgsprojekter.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft samtidig med at de påtænkte ændringer i dagpengelovens regler om varighedsbegrænsninger får virkning i praksis, d.v.s. den 1. oktober 1990. Det foreslås dog, at § 1, nr. 7 om ændring af forsøgsbestemmelsen træder i kraft efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Til § 3

Ved overgang til en skattepligtig fast revalideringsydelse på dagpengeniveau vil det som nævnt under de almindelige bemærkninger i nogle tilfælde betyde en nedgang i hjælpen, hvorfor der foreslås en overgangsbestemmelse, så den faste revalideringsydelse i disse tilfælde kan suppleres med kontanthjælp efter bistandslovens § 37, men med et grænsebeløb, svarende til den hidtil udmålte hjælp efter bistandslovens § 42. Dette vil især få betydning for enlige forsørgere med store forsørgelsesudgifter og for ægtepar, hvor revaliderens ægtefælle modtager hjælp efter § 37.

For personer, der får hjælp udelukkende på grundlag af en beslutning om revalidering, vil overgang til den foreslåede regel i § 43, stk. 6, ligeledes bevirke en nedgang i hjælpen. Der foreslås derfor en overgangsordning i perioden, indtil en erhvervsplan kan iværksættes, dog længst indtil 1. januar 1991.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om social bistand, jf. lovbekendtgørelse nr. 171 af 25. marts 1987, som senest ændret ved § 8 i lov nr. 389 af 7. juni 1989 foretages følgende ændringer:

1. I § 31 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* For midlertidige opholdssteder, hvortil udgifterne afholdes af offentlige midler, og hvor hjemløse personer, der er omfattet af denne lov, anvises indkvartering, kan socialministeren fastsætte en efter omstændighederne passende betalingstakst.«.

Stk. 2 og *3* bliver *stk. 3* og *4*.

2. I § 31, *stk. 2*, som bliver *stk. 3* indføjes efter »Betalingen«: »efter *stk. 1* og *2*«.

§ 31. Når en familie er husvild, er det sociale udvalg forpligtet til at anvise familien husly mod betaling, der ikke må overstige hverken lejeværdien af den beboelse, der anvises, eller den sædvanlige boligudgift på stedet for en familie af denne størrelse.

Stk. 2. Betalingen inddrives efter de regler, der er nævnt i § 7, *stk. 2*.

Stk. 3. Det sociale udvalgs afgørelser efter denne bestemmelse kan indbringes for amtsankenævnet, men ikke for højere administrativ myndighed.

3. I § 37, *stk. 2*, sidste punktum, indsættes efter »selv«: »eller der er truffet beslutning om at yde hjælp efter § 43, *stk. 1*, jf. *stk. 6*«.

§ 37. Til en person, der på grund af ændringer i sine forhold er afskåret fra at skaffe det fornødne til sit eget eller familiens underhold, ydes der efter dette kapitel kontanthjælp, der

består af en grundydelse, et boligtillæg og et børnetillæg.

Stk. 2. .....Når der er ydet hjælp i en sammenhængende periode på 9 måneder, udgør grundydelsen efter 1. pkt. 2.269 kr. månedlig, medmindre det kan godtgøres, at pågældende i den nærmeste fremtid vil være i stand til at klare sig selv.

4. I § 40, *stk. 1*, nr. 3, ændres »§ 42« til: »§ 43«.

§ 40. Ydelse af hjælp forudsætter, at såvel den, der søger hjælpen, som ægtefællen har udnyttet sine arbejdsmuligheder. Dette kan f.eks. anses for, godtgjort,

3) Når pågældende ikke kan påtage sig indtægtsgivende arbejde af hensyn til en uddannelse eller omskoling, der er begyndt eller fortsat efter tilskyndelse fra det sociale udvalg, jf. § 42.

5. § 42 ophæves.

§ 42. Når det må anses for påkrævet af hensyn til en persons mulighed for fremtidig at klare sig selv og sørge for sin familie, kan der ydes pågældende hjælp til uddannelse og erhvervs-mæssig optræning eller omskoling i det omfang, der ikke kan ydes tilskud hertil af Statens Uddannelsesstøtte eller efter andre regler uden for den sociale lovgivning.

Stk. 2. Når der er truffet beslutning efter *stk. 1*, beregnes hjælpen efter reglerne i § 37. Dog udgør grundydelsen til unge under 23 år altid 2.579 kr. månedlig. Bestemelsen i § 37, *stk. 2*, 5. pkt. finder ikke anvendelse, og grænsebeløbet i § 37, *stk. 5*, 2 og 3. pkt., erstattes af det beløb, som svarer til 10/9 af højeste dagpenge-sats efter § 47 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. med fradrag for

skat af dette beløb. Ud over grundydelse, boligtillæg og børnetillæg kan der ydes hjælp til de særlige udgifter, der er en følge af uddannelsen eller handicapet.

Stk. 3. Ved optræning eller oplæring på det almindelige arbejdsmarked kan hjælpen ydes som løn eller løntilskud, der fastsættes uanset stk. 2.

Stk. 4. Socialministeren fastsætter regler for, hvornår hjælpen til den uddannelsessøgende og dennes familie ydes som lån.

Stk. 5. Lån ydet efter stk. 4 tilbagebetales ved en tilbagebetalingsordning, der fastsættes af det sociale udvalg efter forhandling med låntageren. Lånet, der er rentefrit, skal normalt være afdraget over en tiårig periode. De enkelte afdrag fastsættes således, at den pågældende kan udrede disse uden at komme til at mangle, hvad der må anses for nødvendigt til eget eller familiens underhold.

Stk. 6. Hvis låntageren i en periode på 5 år ikke har haft økonomisk mulighed for at tilbagebetale lånet, bortfalder den resterende del af tilbagebetalingskravet.

Stk. 7. Hvis det skønnes rimeligt ud fra den pågældendes økonomiske forhold, kan der ydes hjælp til anskaffelse af værktøj og arbejdsmaskiner, når det er af afgørende betydning for en person med nedsat erhvervsevne.

Stk. 8. Der kan ydes hjælp til iværksættelse af selvstændig virksomhed, herunder anskaffelse af et motorkøretøj, der indgår som et sædvanligt led i den pågældendes virksomhed. Hjælpen kan ydes som lån, når det findes rimeligt under hensyn til pågældendes fremtidige erhvervsmuligheder.

Stk. 9. Afgørelse om hjælp efter stk. 8 træffes af revaliderings- og pensionsnævnet efter indstilling fra det sociale udvalg. Afgørelse om henstand med tilbagebetaling eller eftergivelse af lån ydet efter stk. 8. træffes af det sociale udvalg.

Stk. 10. Inddrivelse af forfaldne, ikke betalte afdrag på lån ydet efter stk. 4, 7 og 8 sker efter de regler, der er nævnt i § 7, stk. 2.

6. Efter *kapitel 9* indsættes som nyt kapitel:

»Kapitel 10

Hjælp til uddannelse, erhvervsmæssig optræning eller omskoling m.v.

§ 43. Der kan ydes hjælp til uddannelse og erhvervsmæssig optræning eller omskoling i det

omfang, der ikke ydes hjælp hertil efter regler i anden lovgivning, når det må anses for påkrævet af hensyn til en persons mulighed for fremtidig at klare sig selv og sørge for sin familie.

Stk. 2. Der kan udbetales en fast revalideringsydelse, der udgør 10.387 kr. månedlig, når der er iværksat en revalidering i overensstemmelse med en forud fastlagt erhvervsplan. For personer under 23 år udgør den faste revalideringsydelse halvdelen af beløbet i første punktum, medmindre der foreligger særlige forhold. Udover den faste revalideringsydelse kan der ydes hjælp til de særlige udgifter, der følger af uddannelsen eller handicapet.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter regler for, hvornår en erhvervsplan kan berettige til hjælp efter § 43, stk. 2, og for hvornår unge under 23 år kan opnå revalideringsydelse efter stk. 2, 1.pkt.

Stk. 4. Den faste revalideringsydelse efter stk. 2, udbetales til erhvervsplanen er gennemført. Ydes den faste revalideringsydelse til uddannelse, udbetales ydelsen i en periode, der svarer til den normerede uddannelsestid. Den faste revalideringsydelse kan dog højst udbetales for en periode af 5 år. Kommunalbestyrelsen kan forlænge støtteperioden, hvis der foreligger særlige grunde herfor. Socialministeren fastsætter regler herom.

Stk. 5. Ret til den faste revalideringsydelse er betinget af, at erhvervsplanen følges. Udførelse af andet arbejde i en revalideringsperiode, herunder arbejde uden for normal arbejdstid, kan kun ske i kortvarige perioder med beskæftigelse, der kan anses for relevant eller foreneligt med revalideringens gennemførelse. Socialministeren fastsætter regler om, i hvilket omfang arbejdsindtægter medfører fradrag i revalideringsydelsen.

Stk. 6. Der kan ydes hjælp til de særlige udgifter, der følger af en uddannelse eller en anden aktivitet, som er nødvendig eller hensigtsmæssig for at kunne tilrettelægge og iværksætte en revalidering i overensstemmelse med en fastlagt erhvervsplan, samt til dækning af udgifter, der følger af et handicap.

Stk. 7. Personer med nedsat erhvervsevne, jf. stk. 1, som under uddannelse, erhvervsmæssig optræning eller omskoling modtager hjælp efter anden lovgivning til dækning af deres leveomkostninger, kan få særskilt hjælp til de særlige udgifter, der følger af uddannelsen eller handicapet.

Stk. 8. Ved optræning eller oplæring på det almindelige arbejdsmarked kan hjælpen ydes som løn eller løntilskud, der fastsættes uanset stk. 2, 1. og 2. pkt. Herudover kan der ydes hjælp til nødvendige uddannelsesudgifter og handicapbetingede udgifter.

Stk. 9. Der kan ydes særskilt hjælp til anskaffelse af værktøj og arbejdsredskaber, hvis det er af afgørende betydning for en person med nedsat erhvervsevne, og hjælpen skønnes rimelig i forhold til den pågældendes økonomiske situation. Der kan endvidere ydes hjælp til kortvarige kurser, der er nødvendige for at opnå eller fastholde et bestemt arbejde.

Stk. 10. Under samme betingelser som i stk. 9, 1. pkt., kan der ydes hjælp til iværksættelse af selvstændig virksomhed, herunder anskaffelse af et motorkøretøj, der indgår som sædvanligt led i den pågældende virksomhed.

Stk. 11. Hjælp efter stk. 9, 1. pkt. og stk. 10, kan ydes som lån, når det findes rimeligt, under hensyn til den pågældendes fremtidige erhvervsmuligheder. Socialministeren, fastsætter nærmere regler herom.

Kap. 10. Varig hjælp
(Ophævet)

§ 43. (Ophævet)

§ 44. Afgørelse om hjælp efter § 43, stk. 10, træffes af revaliderings- og pensionsnævnet efter indstilling fra kommunalbestyrelsen. Afgørelse om henstand med tilbagebetaling eller eftergivelse af lån ydet efter § 43, stk. 9, 1. pkt. og stk. 10, træffes af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Inddrivelse af forfaldne, ikke betalte afdrag på lån ydet efter § 43, stk. 9, 1. pkt. og § 43, stk. 10, sker efter de regler, der er nævnt i § 7, stk. 2.

Stk. 3. Den faste revalideringsydelse, der er nævnt i § 43, stk. 2, reguleres en gang årligt med en procent, der fastsættes på finansloven for det pågældende år. Socialministeren bekendtgør størrelsen af det regulerede beløb.

§ 44. (Ophævet)

§ 45. Kommunalbestyrelsen skal påse, at modtagerne af den faste revalideringsydelse overholder den fastlagte erhvervsplan, og mindst hvert halve år indhente oplysning om revalideringens forløb.«.

§ 45. (Ophævet)

7. I § 138 b indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Socialministeren kan efter indstilling fra kommunalbestyrelsen eller amtsrådet for en forsøgsperiode godkende ordninger, der fraviger reglerne om udgiftsfordelingen, også når det drejer sig om foranstaltninger uden for afsnit VI og VII.«.

§ 138 b. Socialministeren kan efter indstilling fra kommunalbestyrelsen eller amtsrådet tillade, at der for en forsøgsperiode oprettes andre socialpædagogiske tilbud for børn og andre institutionsformer for børn og voksne end dem, der er omtalt i afsnit VI og VII. På tilsvarende måde kan der gives tilladelse til andre forsøgsordninger, der sigter mod at nedbringe ventelister til dagtilbud for børn.

Stk. 2. Socialministeren kan i forbindelse med en tilladelse efter stk. 1 godkende betalingsordninger og ordninger vedrørende udgiftsfordeling, selv om ordningerne fraviger reglerne herom. Forældrebetalingen kan dog ikke ved sådanne ordninger fastsættes højere end den sædvanlige forældrebetaling for tilsvarende pædagogiske tilbud til samme aldersgruppe i kommunen.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. oktober 1990, § 1, nr. 7 dog dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 3.

Stk. 1. Personer, der ved lovens ikrafttræden modtager hjælp efter bistandslovens § 42, overgår til den faste revalideringsydelse, såfremt revalideringen er iværksat efter en forudlagt erhvervsplan. Den i § 1, nr. 6, fastsatte varighedsbegrænsning på 5 år, løber i disse tilfælde fra revalideringens iværksættelse.

Stk. 2. For personer, hvor overgang til den faste revalideringsydelse bevirker en nedgang i hjælpen, er grænsebeløbet for supplerende kontanthjælp efter bistandslovens § 37 den hidtil udmålte hjælp efter § 42. Den i § 1, nr. 6, nævnte varighedsbegrænsning gælder også i disse tilfælde og løber også fra revalideringens iværksættelse.

Stk. 3. Ydes hjælpen efter bistandslovens § 42 på grundlag af en beslutning om revalidering, udmåles hjælpen efter de hidtidige regler,

---

indtil en erhvervsplan kan iværksættes, dog
længst indtil den 1. januar 1991.